04/04/2024

Φθιώτιδος Συμεών: «Η μοναχική ζωή είναι μια συνεχής πρόοδος»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Μέσα στο κατανυκτικό κλίμα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, πολλά γεγονότα πνευματικής χαράς και ευφροσύνης συντελούνται στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χειροθέτησε άλλες δύο αδελφές στην πολυμελή γυναικεία Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Γενεσίου της Θεοτόκου Δαμάστας, καθώς ευλόγησε και την είσοδο μίας νέας δοκίμου μοναχής.

Στο Καθολικό της Μονής, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών τέλεσε την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων και τις ρασοφορίες των δύο δοκίμων μοναζουσών, στις οποίες έδωσε τα ονόματα, Φιλοθέη και Μαρκέλλα, ενώ

ευλόγησε και μία ακόμη δόκιμη της Μονής.

Ο κ. Συμεών στην πατρική του προσλαλιά, μεταξύ άλλων, χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι ένα ταξίδι, για να συναντήσουμε τον Χριστό. Άλλωστε, ο κάθε άνθρωπος ξεκινώντας τη ζωή του και ιδίως την πραγματική ζωή, την πνευματική ζωή, με το Άγιο Βάπτισμα, είναι ταξιδιώτης, βρίσκεται καθ' οδόν, καθ' οδόν προς τον Χριστό για αυτό ακόμη και κατά την Εξόδιο Ακολουθία μας, όταν φεύγουμε αυτό τον κόσμο, ακόμη και εκείνη την ημέρα πάλι η Αγία μας Εκκλησία μας ονομάζει οδίτες, οδοιπόρους και ψάλει «μακαρία η οδός...». Αυτή τη μακάρια οδό την πορεύεται ο χριστιανός σε όλη του τη ζωή. Ασφαλώς υπάρχουν στάδια σε αυτή την πορεία και ασφαλώς ο δρόμος δεν είναι ίδιος για όλους. Κάθε άνθρωπος ακολουθεί το δικό του δρόμο, γιατί κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός, ανεπανάληπτος και δεν αντιγράφεται από κανέναν άλλον. Ακλωνοποίητος. Μέσα όμως από την εμπειρία της ζωής αρχίζουν και ξεκαθαρίζουν κάποιες βασικές αρτηρίες, για να φτάσει κανείς στο Χριστό, για να πορευθεί κανείς αυτό το ταξίδι.

Αυτές τις αρτηρίες δεν τις προαποφασίζει με έναν βίαιο και καταναγκαστικό τρόπο η Εκκλησία μας, αλλά τις διαμόρφωσε η εμπειρία της ζωής και μία από αυτές τις αρτηρίες, είναι ο μοναχισμός, ο οποίος διαμορφώθηκε μέσα στο διάβα του χρόνου ήδη από την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης με τελευταίο μοναχό της Παλαιάς Διαθήκης αυτόν, ο οποίος υπήρξε και ο πρώτος της Καινής, ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος αλλά και στη συνέχεια με σπουδαίους ασκητές και ασκήτριες όπου σιγά σιγά μοναχισμός και αυτός εκφράζοντας την ετερότητα και την ποικιλία των χαρισμάτων πήρε διάφορες μορφές, είτε του κοινοβιακού μοναχισμού, είτε του ησυχαστικού, είτε του αναχωρητισμού είτε άλλων εξειδικευμένων μορφών μοναχικής ασκήσεως.

Μέσα σε αυτό το ταξίδι επίσης διαμορφώθηκαν και οι κατηγορίες, τα στάδια όπως λέμε της πνευματικής μεθηλικίωσης ώστε ο άνθρωπος να φτάσει να γίνει ένα με το Χριστό. Είδατε μας μιλάει και το Ευαγγέλιο, ο ίδιος ο Χριστός, για μισθωτούς, για δούλους και για υιούς. Μας μιλάει για τις κατηγορίες των ανθρώπων, όσο κανείς πλησιάζει στο Χριστό τόσο πιο πολύ απομακρύνεται η οποιαδήποτε κηλίδα ιδιοτέλειας της σχέσης του με τον Θεό, ώστε να φτάσει στην υιότητα, να φτάσει να γίνει όντως όμοιος με τον Θεό. Η ίδια επίσης διάκριση είναι και των πνευματικών σταδίων της καθάρσεως, του φωτισμού και της θεώσεως. Άλλωστε αν προσέξουμε και την Ακολουθία της Προηγιασμένης Θείας Λειτουργίας, τις εκφωνήσεις και τις αιτήσεις των διακόνων και των ιερέων και τις αντίστοιχες ευχές, θα δούμε ότι αποτυπώνεται αυτή η πορεία. Έχουμε προσευχές για αυτούς που είναι κατηχούμενοι, που είναι στη διαδικασία της καθάρσεως, για αυτούς, οι οποίοι είναι φωτιζόμενοι και πλησιάζουν στο άγιο φώτισμα και ιδιαίτερα από την

επόμενη εβδομάδα, τη μεσονηστήσιμη όπως ονομάζεται, μετά το μέσον της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μετά τη Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, προσευχόμεθα και για τους φωτιζομένους και φυσικά το αποκορύφωμα της προσευχής μας είναι για τους θεωμένους και θεούμενοι είναι αυτοί, οι οποίοι αξιώνονται να μεταλάβουν το Σώμα και το Αίμα του Χριστού μας βαπτιζόμενοι και αναβαπτιζόμενος το Άγιο Πάσχα.

Αυτή η πνευματική πορεία και η πνευματική τάξη που είναι και μία εικόνα της ουράνιας ιεραρχίας μέσα στην επίγεια ιεραρχία, μέσα στην επίγεια διακονία των χαρισμάτων, υπάρχει και μέσα στην οργάνωση ενός μοναστηριού, γι' αυτό βλέπουμε τις αδελφές, οι οποίες βρίσκονται στο στάδιο της καθάρσεως, στο πρώτο στάδιο της μοναχικής ζωής, όπως η αδελφή μας Αλεξάνδρα να λαμβάνουν την πρώτη είσοδο, την πρώτη εισδοχή και τα πρώτα ενδύματα, όπως κανείς πηγαίνει να καταταχθεί στον στρατό, το πρώτο που κάνει είναι να αφήνει τη ταυτότητα του, αφήνει τα κοσμικά του ρούχα και του δίνουν στολή να φορέσει και μέχρι να δώσει και τον όρκο του στρατιώτη όπου εκεί λαμβάνει και την ειδικότητα του. Ο όρκος του στρατιώτη είναι το δεύτερο στάδιο, είναι το στάδιο του φωτισμού κατά το οποίο οι αδελφές πλέον Φιλοθέη και Μαρκέλλα έλαβαν και τα μοναχικά τους ονόματα και ουσιαστικά εισήλθαν στη μοναχική ζωή με την προοπτική όμως, να προχωρήσουν πνευματικά έτι περισσότερο ώστε να αξιωθούν και της κουράς εις μεγαλόσχημους μοναχές, η όποια κουρά είναι το τελευταίο στάδιο της μοναχικής ζωής, είναι στο στάδιο της θέωσης και γι' αυτό και έχει και άλλες πνευματικές και προϋποθέσεις αλλά και υποχρεώσεις.

Αυτό αποδεικνύει μεταξύ των άλλων και την ομορφιά της μοναχικής ζωής, διότι δεν έχει μία στατικότητα, αλλά είναι μία πορεία, μία πορεία πνευματική με υπακοή, με αγάπη, με κοινοκτημοσύνη, με προτεραιοποίηση στη ζωή μας τον Θεό και το θέλημά Του και κυρίως με έκφραση αυτής της προτεραιοποίησης την κοινοβιακή ζωή, την κοινότητα, την αγάπη μεταξύ των αδελφών, το νοιάξιμο της μίας για την άλλη, την αλληλοσυμπλήρωση που είναι το Μυστήριο της Αγίας Τριάδος. Η μοναχική ζωή είναι μια συνεχής πρόοδος.

Ο κοινοβιακός μοναχισμός είναι η ζωή της Αγίας Τριάδος στην καθημερινή πραγματικότητα, από την κουζίνα και την παρασκευή του φαγητού μέχρι την καθαριότητα, μέχρι τον ευπρεπισμό και το νοικοκυριό, μέχρι την προσευχή μέχρι το καθετί της μοναχικής ζωής.

Και η αλλαγή του ονόματος δεν είναι μόνο πιστοποίηση ότι πλέον εντάσσεται σε έναν άλλον κόσμο κι ουσιαστικά ο παλιός κόσμος τελειώνει . Γι' αυτό και υπήρξε προπαρασκευαστική περίοδος, όπου υπήρχε και η δυνατότητα της επιστροφής εις τον κόσμο. Τώρα πλέον ανέβηκαν οι νέες μοναχές σε ένα τρένο, το οποίο βαδίζει μόνο μπροστά και δεν κοιτάζει πίσω. Προχωράμε μπροστά. Αυτό σημαίνει η απόφαση την οποία έλαβαν, εκούσια εισήλθαν στο Καθολικό, εκούσια δέχθηκαν να

λάβουν την χειροθεσία του Επισκόπου δια της μεσιτείας και προβλήσεως της Αγίας Καθηγουμένης και να εισέλθουν σε αυτή τη μοναχική μάνδρα, η οποία είναι η απαρχή όπως θα ψάλλουμε τη νύχτα του Πάσχα μίας άλλης βιοτής, μίας νέας βιοτής, μίας καινής κτίσης, μιας καινής προσωπικής κτίσης. Μία καινούργια ζωή ξεκινά από σήμερα για τις αδελφές και έχουν βοηθό σε αυτή την καινούρια ζωή δύο πολύ μεγάλες Αγίες της Εκκλησίας μας και Μάρτυρες, δύο πολύ σπουδαίες γυναίκες που μαρτύρησαν σχεδόν σε παράλληλους χρόνους για την αγάπη του Χριστού, για την αγάπη του λαού του Θεού, για την αγάπη της Εκκλησίας. Η Οσία Φιλοθέη η Αθηναία, ευεργέτιδα των Αθηνών, η Αρχόντισσα της Αθήνας, το πρόσωπο που άλλαξε την ιστορία τη νεότερη των Αθηνών – αν σήμερα μιλούμε για ελεύθερη πρωτεύουσα του Νεοελληνικού Κράτους, εν πολλοίς αυτό οφείλεται στην Οσία Φιλοθέη την Μάρτυρα την Αθηναία – μία Αγία που μας αξίωσε ο Θεός να έχουμε τα Χαριτόβρυτα Λείψανά της στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών, να σώζεται το σπίτι που γεννήθηκε, να διασώζονται προσωπικά της αντικείμενα και να είναι σημεία χάριτος, ευλογίας και αγιασμού όπως δε και η κρύπτη της Αγίας, τα πηγάδια της Αγίας με τα οποία φρόντισε την ύδρευση των Αθηνών και την ύδρευση της γης αλλά και η Αγία Μαρκέλλα η Χιοπολίτης, η νύμφη της Χίου, το καμάρι του Βορείου Αιγαίου, μία κοπέλα που μαρτύρησε για τον Χριστό και μάλιστα βιώνοντας τη φρίκη της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς της ασκήθηκε βία από τον ίδιο της τον πατέρα προκειμένου να αρνηθεί το Χριστό, να αρνηθεί την αγνότητά της, να αρνηθεί την αφοσίωσή της στην αγάπη του Χριστού και έτσι προτίμησε να γίνει Μάρτυρας, να μαρτυρήσει όπως και σήμερα δυστυχώς υπάρχουν νέες κοπέλες που γίνονται μάρτυρες της βίας, μάρτυρες της κακίας, της εγκληματικότητας, της αδιαφορίας και όλων αυτών των πραγμάτων που ταλαιπωρούν και ταλανίζουν την κοινωνία μας».

Σε άλλο σημείο του λόγου του ο κ. Συμεών τόνισε χαρακτηριστικά: *«Βλέπετε πώς οικονομεί η Παναγία τα πράγματα και τα φέρνει; Προ ολίγου χρόνου αποχαιρετήσαμε μία αδελφή μας για την ουράνια πατρίδα, την ουράνια βασιλεία, για τον παράδεισο και σήμερα και η ευχή της μακαριστής αδελφής Θεοδούλης και άλλων κεκοιμημένων αδελφών που έφυγαν για την ουράνια πατρίδα, φέρνει νέες μορφές, ώστε η μάνδρα αυτή η αγία και ευλογημένη της Ιεράς Μονής Γενεθλίου της Θεοτόκου εδώ στην Παναγία Δαμάστα να μην μείνει έρημος, αλλά να είναι πάντοτε εύφορος και γη γόνιμη αγαθή και ευλογημένη. Αυτό σε μεγάλο βαθμό αν όχι σε απόλυτο βαθμό, σε τεράστιο όμως βαθμό οφείλεται στην εις τύπον και τόπον του Επισκόπου και του Σωτήρος Χριστού ιστάμενη εδώ, Γερόντισσα Αγία Καθηγουμένη Ιωάννα. Θέλω να συγχαρώ την Αγία Γερόντισσα για την πρόοδο των αδελφών και να ευχηθώ και να προσευχηθώ αυτήν την πρόοδο να τη ζούμε και τα επόμενα πάμπολλα έτη που θα σας χαρίσει ο Θεός σε μία μαθουσάλεια ηγουμενία, ώστε να βάλετε αυτές τις όμορφες σελίδες στην ιστορία του βιβλίου αυτής της ευλογημένης Ιεράς Μονής. Να της χαρίζει πολλά έτη*

ακριβώς, γιατί η αποστολή της είναι ως πνευματική μητέρα να γεννά, να φέρνει τοκετούς. Στην μοναχική ζωή αυτή είναι η ειδικότητά της γερόντισσας, η μαιευτική. Εδώ είναι μαιευτήριο μοναζουσών γι' αυτό και όπως γνωρίζουμε και στα νοσοκομεία η μόνη κλινική ,η οποία έχει χαμόγελα είναι η μαιευτική, όλες οι άλλες έχουν αγωνία, θλίψη, πόνο, οδύνη, η μόνη που φέρνει χαμόγελα είναι η μαιευτική γι' αυτό και τα μοναστήρια καλούνται να είναι μαιευτικές κλινικές, να γεννούν θυγατέρες και υιούς της Βασιλείας του Θεού».

Στις Ιερές Ακολουθίες, οι οποίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της τοπικής Εκκλησίας (89,4 Fm) και από διαδικτύου, έψαλε χορός μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου